

1913-12-06

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Både sofaen og kraven er omtalt i tidligere breve fra Astrid til Laura. Det vides ikke, hvilken fest med kongen der er tale om.

Hvilke billeder Johannes Larsen havde foræret kommunen (formodentlig Kerteminde) er uklart.

Modtagersted:

Kerteminde

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuverten

Omtalte personer:

Adam Goldschmidt

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Johanne Goldschmidt

Alhed Larsen

Johannes Larsen

Inga -, Malmø

- Printzen

Ellen Sawyer

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, Astrid Warberg-Goldschmidt til

Laura Warberg, 1913-12-06, BB2431

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra et medlem af Warberg-familien

DOKUMENTINDHOLD

Astrid takker mange gange for pengene. De 10 kr. skal bruges på en håndarbejdsregning. Astrid har brugt en del penge på håndarbejder, som er ment som julegaver. Hun tænker så godt på familien, mens hun syr på tingene. Sammen med gæster har hun syet en hel nat. Alhed/Bes lysedug er færdig, og Astrid er spændt på, om hun kan lide den, for hun er kræsen med farver.

Jo, Laura må gerne skrive om teateroplevelser.

Fragten af sofaen blev dyr. Louise/Lugge kan vente til januar med at betale for kraven, siger Alfred. Astrid tror, at han har tabt penge ved spekulationer.

Astrid har læst Lauras brev for børnene. De savner at have bedstemødre mm i deres hjemby. Adam og Ina er begge meget dygtige i skolen. Ina må nu skrive med blæk. Adam laver lektier, straks han er hjemme.

Johannes Larsen har skænket billeder for 3000 kr. til byen.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru Laura Warberg

Kerteminde

Danmark.

[I brevet:]

Lørdag fm 6/x12 – 13

Kæreste Mor!

Tusind Tak for de mange Penge – jeg blev så henrykt over dem, hvilken Forskel på sådan et Par reelle Tiere, som er éns egne – og så de tiere, som Ugen igennem vandrer lidenskabsløst af Sted mellem éns Hænder; det er så længe siden, jeg har haft egne Penge, men hvor det er morsomt. De 10 sætter jeg straks i min Bog (som indeholder 1 Kr og 4 Øre!) – de andre 10 har lettet en tung Sten fra mit Hjerte – den skal betale af på min store – måske letsindige – Håndarbejdsregning; men på den anden Side er det en så kolossal Fornøjelse for mig at sy lidt til de forskellige, så ved jeg, at det Juleaften ligger på Jeres forskellige Juleborde og kan fortælle, at jeg i Ånden altid er med derovre og tænker meget på Jer alle sammen; nå, dette lyder nu så sentimentalt – men det er nu sådan, at jeg altid føler mig i nærmere Forbindelse med Jer alle, når jeg sidder og syer Julegaver; det er så festligt. Desværre har jeg i År hele to Lysduge liggende, som jeg absolut ikke kan nå at sy – Johannes Brudegave tog et drøjt Antal Timer; Forleden Lørdag sad Inga, Esther og jeg til ½ 3 om Natten og syede; set var nu meget hyggeligt; Klokkeren 1 kom Hr. Printsens op for at hente Esther

- men vi satte ham straks til at skrælle Æbler og underholde os – mens vi syede videre; den Aften fik jeg også Bs Lysdug færdig; jeg er altid meget spændt på, om hun vil synes om det, jeg syer, da hun vel nok er mest kræsen med Farver og sådan noget; selv synes jeg nu, at den er dejlig. Elle har rigtignok ikke skrevet noget Brev til mig – måske har hun kun glemt at sende det? Så kan hun gerne sende det nu. Tusind Tak for Dit interessante Brev! Du skal da i Din fine blå Silke? og de andre? Skriv endelig udførlig om det – det er en stor Misforståelse, hvis Du tror, at jeg ikke kan tåle at høre om Teater, som jeg ikke skal med til! Tværtimod – Du må endelig altid fortælle mig om alle Jere Festligheder – det er næsten lige så morsomt som at være med selv.

Tænk, at Fragten blev så dyr på Sofaen! og her betalte jeg 3 Kroner for at få den pakket og sendt; men Told kan der da umulig blive. Når Du bliver ved Muffen var det rart, om Du sendte Alfred Penge for Kraven; han har intet sagt om den, men da jeg spurgte, om Lugge kunde vente til Januar med at betale, sagde han, ja, men så heller ikke længere. Jeg har på Fornemmelsen, at han har tabt Penge ved Spekulationer – det er ganske vist kun en Fornemmelse, men jeg véd, at han spekulerer – og han gør sig så ualmindelig for Penge; jeg tør slet ikke tænke på at få noget Tøj i Vinter, men jeg kommer jo heller ikke til nogetsomhelst, så kan man godt undvære. Inga og jeg har fast besluttet, at vi til Nytår vil gå på en Sprogskole og lære Engelsk; Hoods Skole koster kun 4,50 pr. Måned. Vil Du også fortælle lidt om Børnene derovre, dem hører jeg aldrig om. Hvad gør Bibbe?

Og indgående om Festen - om Du har snakket med Kongen – om han dansede med Jer o s v. Jeg læste Dit Brev for Sjums og Adam – det er noget af det bedste, de ved, når jeg af og til læser Dine Breve. De beklager sig over, at de skal bo i en By, hvor der hverken er Bedstemødre Onkler eller Tanter – som alle deres Kammerater jo har ved Hånden! De spurgte, om Kongen skulde have "Hoffolk" med sig – og Krone på Hovedet. De er så søde og morsomme i denne Tid; nu får de Vidnesbyrd til Jul fra Skolerne – de bliver nok strålende. Lærerinden roser Adam for hans svenske Rättskrivning; han har lige skrevet en Stilebog ud og havde i hele Bogen kun 3 Fejl! Sjums er

II/ den bedste i sin Klasse i Skrivning (Adam i Regning!) Sjums kom og sagde i går : "Åh hvor, vi har haft en stor Glæde - Lærerinden har sagt, at fordi jeg skriver så pænt så må jeg nu begynde at skrive med Blæk – hvor er jeg dog forfærdelig glad." Adam er nu også bleven svært pålidelig med sine Lektier – jeg behøver aldrig mere at holde dem til med noget af Hjemmearbejdet; næppe er Adam kommen ind ad Døren, før han styrter

over Lektierne – han leger først, når de er færdig. De har ikke så lidt at gøre - lærer en Masse (idiotiske!) Salmever - her en Prøve:

Du klara sol går åter upp

Jag tackar Dig min Gud

Med Kraft og mod og nyfødt hopp

Er de to sidste Linier ikke pragtfulde! De lærer også Skriftsteder udenad – men det er håbløst at forklare dem Ordenes Mening – den er for dybt begravet.

Hvad skal de dog gøre med Las, når han skænker 3000 Kr til Byen; bliver han Ridder af Dannebrog – eller bare sat op i Skat? Hvor skal de hænge – og hvad er det for Billeder?

Bare Du nu kan tåle alle Festens Strabadser – men lidt af Dagens Program springer Du da over? Jeg glæder mig til Dit næste Brev!

Nu ikke mere dennegang – god Fornøjelse – og mange Hilsner fra Din Putte.

Endnu engang Tak for alle de mange Penge!

Lørdag den 6/12 - 13

Kæreste Mors!

Tusind Tak for de mange Pengge -
Jeg blev si beuget over dem -
hvilken Poppel på riden et Par
reelle Tiere, som er ens egne -
og si de hese, som ingen i minen
mandes lidenskabeligt af Ved
medlem ens Skander; det er si
lange riden, jeg har haft egne
Pengge, men hvor det er monnet.
De 10 søkker jeg skaber i min Bag
(som indeholder 7 1/2 og 4 øre!) - de
andre 10 har lekket en tung
Sten fra mit Hjerte - den skal
beholdes af si min Stone - måske
beholdes - Glædesbeholdning;
men på den anden Side er det
en si kalasal Darnøjke for mig
at se lidt til de forskellige, i
med si, at det fuldeften lyges
på sine forskellige fideborde og kan
følede, at si i Anden altid er
med drøve og tænker meget

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg aeltesammen, vi, dekke
lyder nu i sandt menneskest -
men det er nu i sandt, alty altsid
foler mig i mærenere Probindale
med J. Sælle, når jeg i sider af
tyg fulgaver, det er i sandt.
Lænderne har jeg i sandt hele for
Lydinge Lygner, som jeg abealid
ikke kan nu at sy - fæhentes
Bridlegave tog et krypt andet tinen,
Porselen i Sandt sad fuge, datter
og jeg til 23. en stakke og agde,
det var nu meget lygner,
Klækker i kom de Prinke og
for at hende datter - men vi
vakte ham skubte til at skole,
Oleer, og underhaede at
mens vi, syde videre, den afte
Jeg jeg Bo Lydinge ferdig, og er
valdt meget spædet på, nu hende
vil syde om det, og syde, da hende
vel nok er mest hende med
Parne og i sandt meget, ellers syde og
nu, at hende er datter. Ulla har
riktigast ikke skrevet noget brev
til mig - men hende har hende skrevet at

sende det? Så kan hende hende
det nu. Tusind Tak for det
i sandt sandt Brev, det skal da:
Den fine de Preke? og de sande?
Kort endelig, sandt, om det -
det er en stot hende for hende, hende
høje, alty ikke kan tale at hende
om Preke, som jeg ikke skal med
til! Tænkning - den nu endelig
altd for hende mig om alle hende
sandt, hende - det er hende hende
i sandt som at adre med
selt.
Tænk, at Trappen blev i sandt
Saguen! og her betulle og 3 hende
for at hende sandt og hende,
men Told kom det da sandt
blive. Na den bliver med hende
na det sandt, om den hende hende
Penge for hende, han har indet sandt
om den, men da og sandt, om hende
Penge hende til hende med at
betale, hende hende, ja, men er hende
i hende hende. Jeg hende på Darnemulen
at han har hende Penge med hende -
Løst, hende - det er hende hende hende
er Darnemulen, men jeg ved, at
han spekulerer - og han giver mig

er ualmindelig for Pengen; og det skal
ikke tænke sig at jeg nogentid i Tiden,
men jeg kommer jo heller ikke til
nogenkomhelst, i den man gode
indvæde. Tysa og jeg har fast be-
sluttet, at vi til Nylig vil se sig
en Spragstale af Lære Engelstok;
Hoods Skole banker tem 4,80 pr måned.
Det du også forhølle lidt om Pærrens
serover, den høres jeg aldrig over.
Hvad går Bible?

Op indgående om Pærren - om du har
Svaret med Kongen - om han dannede
med sig osv. Jeg læste dit Brev for
Sjuns og Adam - det er noget af det
bedste de ved, når jeg af og til læser
dine Brev. De beklages sig over, at de skal
bo i en By, hvor der ligger et Redskens
Oublet eller Vanket - som alle de
Kammerater jo har ved Klæden!
De spørger om Kongen skulde have
"Skaffalk" med sig - og Krone på
Hovedet. De er jo ikke af monneme
i denne Tid; vi får de Vikenbygd til
fuld fra Skolen - de bliver nok skindende.
Læreren næser Adam for hans
svenske Røttkræmning; han har lige
skrevet en Skolebog ind og bedde
i hele Bogen tem 3 Fygl! Sjuns er

II / den ledede i sin Klare i Skrivning (Adam i Regning!) Læreren som og sagde også: "Åh her, og har haft en stor Glæde — Læreren har sagt, at fordi du skriver så pænt, så må du nu begynde at skrive med Blæk — hvor du er dog forførdelig glad." Adam er nu også blevet meget tilkædet med sine Lektier — og behøver aldrig mere at holde dem til med noget af Lærerenarbejdet; neppe er Adam kommen ind ad Døren, før han skyder over Lektierne — han læser først, når de er færdige. De har ikke så lidt at gøre — læser en Masse (idiotiske!) Palmevers — her en Prøve:

Din Klara sal går åter upp
Jag tackar dig min Fynd
Med Kraft og mod og nyfödd hopp
Jag höjer glädjens ljud!

En de to sidste Verser ikke prægtfærdige! De læses også Skrift — skædes indend — men det er

håbløst at forklare den Ordens
Mening - den er for dybt
begravet.

Skal du de dag gøre med
Lars, når han skænkter 3000 Kr
til Byen; bliver han Ridder
af Dannebrog - eller bare
bat af. Skat? Skal du
de bruge - og hvad er det for
Billeder?

Bare du nu kan tale alle
Festens Trabadser - men
lidt af Dagens Program
springer du de over?

Jeg sender mig til dit sidste
Brev!

Åh ikke mere demagogi -
god Torsdags - og mange
Hilsener fra Din
Pukke

Endnu en gang Tak for alle
de mange Penges!